

Zichtbaarheidskleding zorgt ervoor dat de chauffeur/belader tijdig gezien wordt als een persoon in die situaties waarbij de lichaamsvorm zich onvoldoende onderscheidt van de achtergrond. Het wordt vooral gebruikt om aanrijdgevaar te voorkomen. En goed contrast tussen de fluorescentie en achtergrond en een voldoende groot reflecterend oppervlak zijn vereist. Het reflecterend oppervlak bestaat meestal uit twee banen of horizontaal of verticaal. Zichtbaarheidskleding kan bestaan uit bijvoorbeeld een verkeersvest wat over de kleding gedragen wordt. Of de slechtweerkleding (werkjas of doorwerkjas) of zomerkleding (t shirtje) wordt verhoogd zichtbaar gemaakt door reflecterende banen.

In 2013 is een nieuwe norm voor hoge zichtbaarheidskleding opgesteld; de EN-ISO 20471:2013 'Waarschuwingkleding met hoge zichtbaarheid – Beproevingsmethoden en eisen'. De nieuwe norm beschrijft even als de oude norm aan welke eisen zichtbaarheidskleding moet voldoen zoals kleurstelling, kleurechtheid, krimp, markering en gebruiksaanwijzing.

Nieuw in de norm is dat de persoon met hoge zichtbaarheidskleding van alle kanten goed zichtbaar moet zijn; het 360 graden principe. Om dit te garanderen zitten de horizontale retro-reflecterende op de torso, broekspijpen en mouwen. Voor diverse kledingstukken zijn eisen gesteld. Banden van retro-reflecterend materiaal zijn ten minste 50 mm breed.

De norm onderscheidt drie risicoklassen: 1, 2 en 3. Het verschil tussen deze drie klassen is het oppervlak wat minimaal van zichtbaar materiaal voorzien moet zijn. Dat ligt bij klasse 3 hoger dan bij klasse 2 en bij klasse 2 hoger dan bij klasse 1.

Hoge zichtbaarheidskleding met klasse 3 wordt bijvoorbeeld gebruikt bij werkzaamheden aan de weg buiten de bebouwde kom en snelwegen waarbij het passerend verkeer snelheden heeft van minimaal 50 km per uur. En klasse 2 bijvoorbeeld bij de inzamelwagens van huishoudelijk afval.

